

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40272

Besvarelse af spørgsmål nr. 62 af 24. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 62:

”Hvori består politiets ekstra arbejde, hvis politiet skal begære forudgående kendelse om telefonaflytning frem for efterfølgende indberetning?”

Svar:

1. Om baggrunden for forslaget – herunder navnlig den teknologiske udvikling og de vanskeligheder af ressourcemæssig karakter, som udviklingen medfører for bl.a. politiet – henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 13 og 52.

Som det fremgår heraf, vil politiet med hjemmel i en forudgående kendelse ”på person” løbende kunne iværksætte aflytning af alle de telefonnumre, som der er bestemte grunde til at antage bliver benyttet af en person, som er mistænkt for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13.

2. Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 15, indeholder den foreslåede ordning den væsentlige retssikkerhedsgaranti, at den beskikkede advokat efterfølgende skal orienteres om de telefonnumre, der er blevet aflyttet eller indhentet teleoplysning om, således at advokaten kan indbringe spørgsmålet om lovligheden af de enkelte telefonaflytninger mv. for retten, hvis der findes grundlag for det, jf. de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 783, stk. 2, 2.-5. pkt.

I medfør af den foreslåede affattelse af retsplejelovens § 783, stk. 2, 2. pkt., skal politiet snarest muligt efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages, underrette retten om de telefonnumre, som indgrebet har været rettet imod (det vil sige om de telefonnumre, som er blevet aflyttet, eller hvor der har været iværksat teleoplysning), samt om de bestemte grunde, der er til at antage, at der fra de pågældende telefonnumre gives meddelelser til eller fra den mistænkte.

Det nævnte tidsrum skal være så kort som muligt og må ikke overstige 4 uger, jf. § 783, stk. 2 (der efter forslaget bliver stk. 3).

Det forudsættes i lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 4.2.2., at underretningen af retten skal indeholde oplysninger svarende til dem, der skal medtages, når indgreb iværksat uden forudgående retskendelse (på øjemedet) efterfølgende forelægges retten til godkendelse, jf. § 783, stk. 3 (der efter forslaget bliver stk. 4).

3. Som det fremgår, indebærer den foreslåede ordning med kendelse ”på person”, at politiet løbende vil kunne iværksætte aflytning af alle de telefonnumre, som der er bestemte grunde til at antage bliver benyttet af en person, som er mistænkt for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13.

Politiet skal herefter snarest muligt efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indgrebet efter rettens kendelse kan foretages (maksimalt 4 uger), underrette retten om de telefonnumre, som er blevet aflyttet, eller hvor der har været iværksat teleoplysning, samt om de bestemte grunde, der er til at antage, at der fra de pågældende telefonnumre gives meddelelser til eller fra den mistænkte. Denne underretning til retten vil kunne ske samlet i forhold til alle de telefonnumre, som man inden for det i kendelsen fastsatte tidsrum har aflyttet i medfør af en kendelse ”på person”.

Politiet vil således ikke – som efter den gældende ordning – skulle indhente en ny retskendelse hver gang, man f.eks. bliver bekendt med, at den mistænkte (på ny) har skiftet mobiltelefon.